

DE LAATSTE HELDEN OP AARDE

en
het MIDDERNACHTZWAARD

Hemel.

Eh.
Geef de
chocomel
eens aan.

Heb jij niet
meer zin in
hersenen,
Dirk?

Mooie tijden,
mensen.

MAX BRALLIER & DOUGLAS HOLGATE

CONDORÉ

Kaart van Wakefield

Doe-het-zelfzaak

Bos

Auto-wasstraat

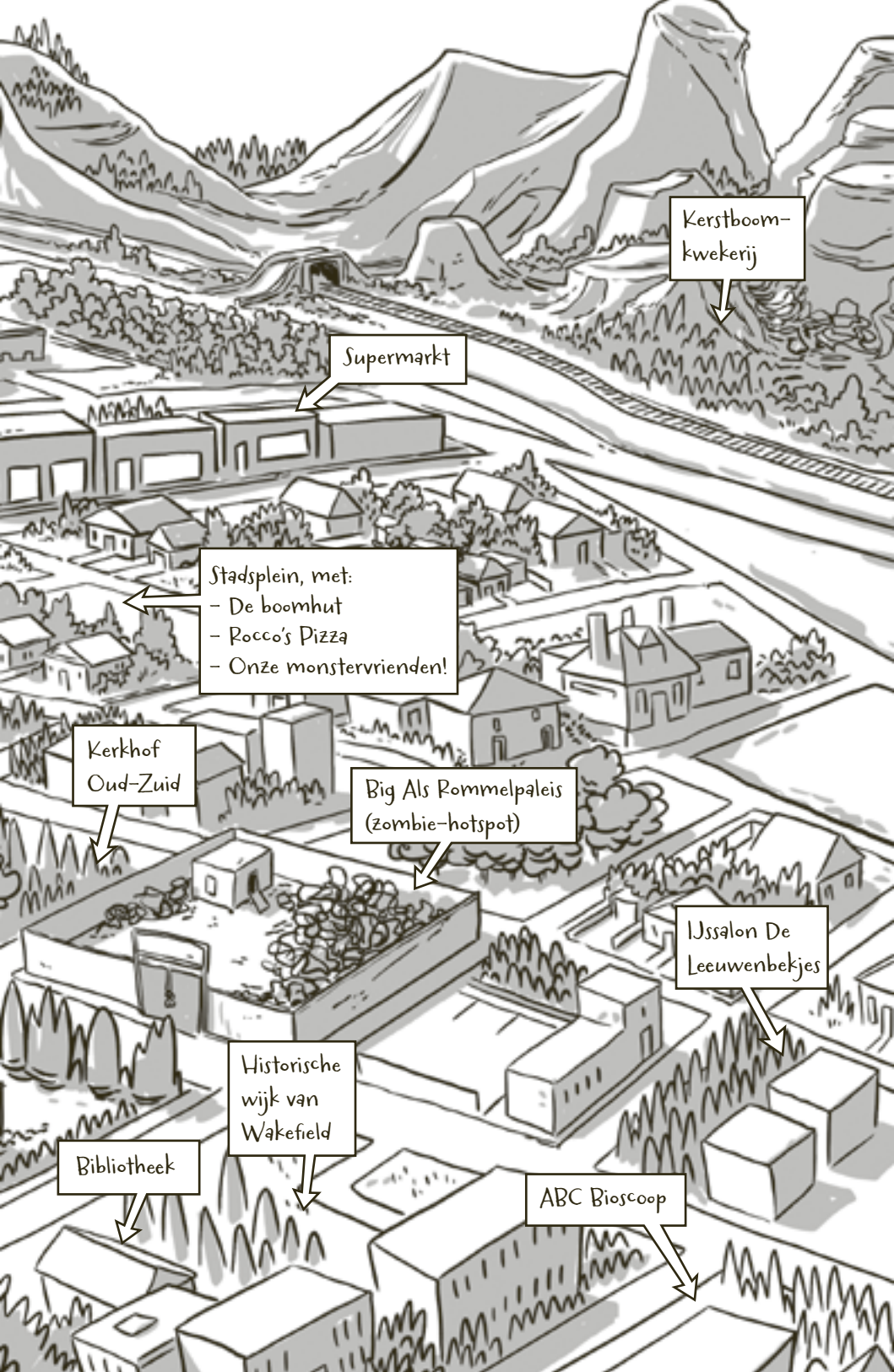
Stadspark
(nu gevuld met
Klimoppers)

Quints
huis

Kartonnen-
dozen-fabriek
(hol van de
Dozers)

De kade (water
is bevroren)

Middelbare school

Kerstboomkwekerij

Supermarkt

Stadsplein, met:
- De boomhut
- Rocco's Pizza
- Onze monstervrienden!

Kerkhof Oud-Zuid

Big Als Rommelpaleis (zombie-hotspot)

IJssalon De Leeuwenbekjes

Historische wijk van Wakefield

Bibliotheek

ABC Bioscoop

Hoofdstuk een

Nou, het is zover, hoor. Na al die tijd hebben ze ons te pakken gekregen.

De zombies hebben ons gebeten.

We zijn veranderd. We zijn getransformeerd.

Kijk ons nou: verwrongen ondode gezichten, ingezakte ondode houding.

We zijn zombies. Complete zombies.

Quint: zombie. Dirk: zombie. June: totale, eersteklas zombie.

Alles is nu anders...

Onze avonturen gaan een beetje langzamer: minder rondrennen, meer sjokken. En onze smaak is veranderd: minder gegrilde donuts, meer vleesburgers.

Weet je wat – ik praat jullie even bij. Breng jullie op de hoogte. Leg uit **HOE** wij ons bij het leger van de ondoden hebben aangesloten.

Ongeveer een maand geleden zijn er **GROTE DINGEN** gebeurd. Een maand geleden stredden we tegen een nieuwe vijand; een vijand die **MENS** was...

De naam van deze schurk is **EVIE SNARK**, en ze

is net zo'n super-mega-nerd als ik. Maar zij is, *anders* dan ik, VOLKOMEN GESTOORD...

Eerst jatte ze mijn geliefde Louisville Schaver, en ik had zoiets van: nee-nee, NIET OKÉ.

Toen zorgde ze ervoor dat Dirk door een zombie werd gebeten!

Het was allemaal onderdeel van haar grote, slechte, kosmische plan: ze wilde een of ander lijp ritueel uitvoeren om de kosmische gruwel **GHA**ST naar onze dimensie te halen.

Ghast is namelijk de 'Generaal' en hij kan zombies met zijn **STAART** besturen...

En dat is wel erg, zeg maar.

Maar Quint, June en ik mengden ons als drie musketiers in de strijd! We redden Dirk door hem een oogbal te voeren die onze monstervriendin

Warg ons had geleend. In de oogbal zat een soort genezende anti-zombiedrank, en Dirk slurpte de inhoud naar binnen als een glas hete, slijmerige limonade. (Yep, het was walgelijk.)

We kregen de Schaver ook terug! Maar niet voordat die verbinding had gemaakt met de monsterdimensie...

**ER GEBEURDEN
RARE DINGEN!**

En uiteindelijk ging het toch een soort van **MIS**. Evies plan werkte! Ghast kwam onze dimensie binnen. Maar omdat wij ons ermee bemoeiden ging het niet helemaal zoals het hoort en kreeg Ghast de vorm van een **RAT** – nou ja, een kruising van een rat met Evies actiefiguren-verzameling. Dus nu is hij een zombiesturende kosmische gluiperd die voor de helft uit plastic en voor de helft uit knaagdier bestaat.

En ze zijn ontsnapt! Evie en Ghast lopen vrij rond en smeden snode plannen!

En zo komen we aan bij... vanmorgen.

En hoe wij zombies werden.

Ik, Jack Sullivan – vroeger een post-apocalyptische actieheld! Nu niet meer dan een armzalige post-apocalyptische **ZOMBIEGAST**.

En June, Dirk en Quint. Ook zombies. We zijn vier echte, normale zombies tussen honderden andere. Alles heeft een angstaanjagende wending genomen...

‘Jongens, zombie zijn is echt een *stinkende* ramp!’
zegt June. ‘Letterlijk, wat een stank.’

‘Waag het niet om de geur af te kraken,’ zegt
Quint. ‘Ik heb er weken over gedaan om hem perfect
te krijgen!’

‘Stop met dat geklets!’ roept Dirk. ‘We zijn zombies. Zombies kletsen niet!’

Oké... ik heb dus gelogen. We doen maar *alsof* we zombies zijn. We zijn *undercover*. Dat hoort bij onze strikt geheime *MISSIE-OPERATIE: VERSLA EVIE EN GHAST!*

Op dit moment waggelen we in zombiestijl naar de Bowl-o-droom van Wakefield. Dat is het schurkenhol van Evie en Ghast.

Hoe wij dat weten, dat het hun schurkenhol is?

Omdat er boven de ingang van de Bowl-o-droom een stel ouwe tv’s is opgehangen. Op de schermen staat Evie te praten:

Ik buig naar mijn vrienden toe en fluister: ‘Kijk Evie nou. Ze roept al die zombies op om hierheen te komen. Ze heeft haar slechte kant echt omarmd. Als een complete superschurk.’

‘Het lijkt alsof de zombies door haar stem worden aangetrokken,’ zegt Quint.

June knikt. ‘Yep. Want mensen = eten!’

Je moet weten dat we de Bowl-o-droom al een week in de gaten houden. We waren aan het wachten op een zombiehorde die zo groot was dat we er ongemerkt tussen konden glippen.

En dat is eindelijk gebeurd...

Dus we kropen in onze rol en sloten ons bij de zombieclub aan. Maar wel pas nadat we de checklist van onze operatie nog één keer hadden afgevinkt. Zombie-make-up? Check. Grijsz huid, groene slijmdraden uit onze mond, net-uit-bed-haar.

Zombiegeur? Check. We hebben DE STANK. Quint heeft er een parfum van gemaakt. Het is walgelijk en smerig en de kots zit zeg maar halverwege mijn keel... Maar het werkt.

En als laatste, maar ALLERBELANGRIJKSTE: het zombieloopje, oftewel de zombieschuifel, oftewel de zombiezigzag. We wisten dat ons zombieloopje perfect moest zijn als we echt in de massa op wilden gaan. We hebben er dagenlang op geoefend. We lieten het zelfs aan Bardel zien om zeker te weten dat we het onder de knie hadden.